

۱۶ آوریل ۲۰۱۰

جمیله خرازی در شاهراه هنر، حرکت به سوی کمال...

سمفونی، « الیزابت منسفیلد » مجری برنامه،
انجمن « ال دانس » گروه باله و صهبا لاجوردی
مصاحبه گر...

جمیله خرازی مدیر و بنیانگذار بنیاد توس در لندن، برای خوانندگان راه زندگی چهره آشنائی است. زیبایی چشمگیر، اندام خوش ترکیب و موزون و بیان دلنشینی دارد.

این هنرمند گوشا و دل بسته به فرهنگ و هنر ایران مقیم لندن، اخیرا در لوس آنجلس بسر می برد. انگیزه سفر، بیست و هشت ساعت مصاحبه، یادگار تصویری، با گروه هنرمندان، روزنامه نگاران و دست اندرکاران رسانه های گروهی و فرهنگ و هنر به منظور تدارک یک یادگار تصویری خوب از این گروه بود.

پیش از این به همت بنیاد توس و با پویایی خانم خرازی آلبوم تاریخ موسیقی کلاسیک، اپرا و باله در ایران با بهره گیری از برنامه شبی برای گرامیداشت حسین دهلوی و اولین باغچه بان در یکشنبه ۲۹ نوامبر ۲۰۰۹ در لندن ارائه شده که با عکس هایی از این هنرمندان و چهره های هنری مزین بوده است: حسین دهلوی آهنگساز و رهبر ارکستر، فخری نیکزاد مجری برنامه، ارکستر

به کارها و فعالیتهای « جمیله خرازی » به سبب گستردگی و گوناگونی تنها با دید گذری و نظری می توان نگاه کرد. از جمله: شبی در دانشگاه یوتا با «رابرت دووارن» چهره سرشناس دانشگاهی که یازده سال در ایران بوده و با خانم خرازی در بنیاد توس همکاری دارد. در آن شب دو هزار نفر در سالن دانشگاه گرد آمده بودند، که از این عده شاید پنجاه نفر ایرانی بودند و همه حاضران امریکائی بشمار میرفتند.

برنامه به ایران اختصاص داشت، رقص ها، باله و موسیقی، زنان دوره قاجار و بیشتر فولکلور ایرانی. به برنامه گوروش علی خان می توان اشاره کرد و دکتر میلر امریکائی عاشق ایران که مشوق سخن گفتن به پارسی بود. در آن برنامه، سازهای اصلی جاز، پیانو، ترومپت بود. پیانوی محجوبی و ویلن بدیعی ... و رقص باله توسط خانم خرازی...

بطوری که خانم خرازی می گفت، بنیاد توس به تمرکز روی غیر ایرانی ها به منظور بیشتر و بهتر شناساندن فرهنگ و تاریخ ایران توجه ویژه ای دارد و برنامه ای نیز در این باره دارد. یک خانم ژاپنی استاد دانشگاه که سی و هفت سال پیش از دانشگاه الهیات ایران درجه دکترا دریافت کرده و حالا یک اسلام شناس نامی بشمار میرود، میهمان برنامه آینده بنیاد توس است. شرایط خانوادگی او با فعالیتهای فرهنگی و هنری او سازگار بوده و فضایی تشویق آمیز داشته است. هر دو عمویس سناتور انتصابی بودند. او بعنوان بالرین در استخدام فرهنگ و هنر بوده، با ارکستر جاز فولکلور ایران، در زمینه صدا و آواز همکاری داشته و خوشه چین خرمن هنر خانم باغچه بان نیز بوده است.

در برنامه های خصوصی باله و باله بین المللی هنرنامه می کرده است. هم دروس تئوری را خوب می دانسته و هم در دروس آکادمیک مسلط بوده است.

همانطور که اشاره شد خانم خرازی در زمینه هنر و فرهنگ فعالیت چندگانه و گسترده ای داشته است. از جمله ایجاد مدرسه رایگان، ایجاد خانه فرهنگ و هنر، گرامیداشت و ترتیب دادن برنامه برای هنرمندان ایرانی در اروپا ... مدرسه ای که دایر کرد نود و دو شاگرد داشت که وجهی نمی-پرداختند و جالب این که یک خانواده از مادر بزرگ تا نوه از شاگردان آن به شمار میرفتند. این خانم ایرانی تبار عاشق ایران مقیم انگلستان، خدمات فرهنگی و هنری و اجتماعی در نقاط مختلف انجام داده است. از جمله، در زمان پریزیدنت «لجود» که بعد از «حریری» در لبنان مصدر کار شد، «پاوراتی» خواننده معروف اپرا را به آن کشور دعوت کرد. برنامه ای که سه میلیون دلار ثمره آن بود در اختیار دانشگاه هاروارد برای دانشجویان هنرمند مافوق لیسانس اختصاص داده شد...

خانم خرازی که بیست و دو سال است فعالیت های هنری را دنبال می کند، یک پرورشگاه با دویست کودک یتیم در کاراچی بوجود آورده و همه گونه امکانات لازم برای آن تدارک دیده است. باین خاطر، در پی اجرای یک برنامه در دانشگاه شیکاگو، روزنامه « شیکاگو تریبون » به خانم خرازی لقب « لیدی » داد. از خانم جمیله خرازی که درباره چگونگی ایجاد بنیاد توس پرسیدیم، گفت: پنج سال پیش بدون توجه به هزاره فردوسی، به فکر ایجاد این بنیاد افتادم و از آنجا که فردوسی به سخن خودش زبان پارسی را زنده کرده نام زادگاه سخنور نامی را برای بنیاد

برگزیدم با این اعتقاد که ما به لطف فرهنگ غنی و تاریخ درخشان خود، متحمل فراز و نشیب‌ها شده ایم و استوار باقی مانده ایم. خرسندم که بنیاد توس در این مدت رسالت خود را به نیکی به انجام رسانده است. این رسالت در این هنگام که سخن از تروریست، شرارت و خرابکاری است و برخی در مواردی داغ آنرا بر پیشانی ما ایرانی‌ها میزنند، اهمیت زیادی دارد. ما باید این داغ را کمرنگ و بی اثر کنیم. کشور ما دوران سیاسی عجیبی را می‌گذراند، ما باید با الهام از فرهنگ و هنر و ادب ایرانی، ترقیبی دهیم که این دوران شکل بهتری بخود بگیرد.

از برنامه‌های جالب بنیاد توس که پرسیدیم، خانم خرازی به برنامه «لوگان هال» لندن که در آغاز این مطلب آمد، اشاره کرد. برنامه‌ای نیز برای بزرگداشت لعبت والا شاعر بلند آوازه بود که شهبانو برای آن پیام فرستادند و بر اثر استقبال هفت صد نفر از سالن بیرون ماندند. این برنامه افتخاری و رایگان بود. پاره‌ای به خانم خرازی می‌گویند که چرا برای این همایش‌ها و گرد همائی‌ها بلیت فروخته نمی‌شود، اما او تا کنون هزینه‌ها را خود به عهده گرفته و حتی یک چک دو هزار دلاری را برگردانده است. شب بزرگداشت حسین دهلوی و اولین باغچه بان سخن از موسیقی کلاسیک در ایران، تأثیرپذیری موسیقیدانان ایرانی از موسیقی شرق و شناخته‌های کلاسیک اپرا و باله بود.

خانم خرازی در باره برنامه آینده گفت که تکیه روی هنرمندان خارج از کشور و نگرش به فرهنگ و شناساندن هرچه بیشتر هنر ایران است. باین خاطر ترتیب سمینار، برگزاری برنامه‌های هنری، نمایشگاهی نمایشگر پنج هزار عکس داده خواهد شد.

در گذشته هنرمندانی مانند الهه، مهستی بیژن ترقی که از دست رفته‌اند و محمد حیدری که به جای اجرای برنامه روانه بیمارستان شد، در برنامه‌های ما بوده‌اند و می‌کوشیم از هنرمندانی که از وجودشان برخورداریم بیشتر بهره بگیریم: سیمین بهبهانی، اسمعیل خوبی و امثال ایشان، چون هنر مرز ندارد و هنرمندان در برون و درون مرز افتخار ایران و ایرانی هستند. البته سعی می‌کنیم نام هنرمندان را از پیش اعلام نکنیم، آنچه در مورد دهلوی پیش آمد و نتوانست ویزا بگیرد و ما ناگزیر فیلمش را پخش کردیم، تکرار نشود.

خانم خرازی ابراز خرسندی می‌کرد که موزه بریتانیای کبیر به نگاهداری آثاری از هنر و فرهنگ به ویژه موسیقی ایرانی همت گماشته و مفتخر بود که چهل و دو سال از مرگ داوود پیرنیا مبتکر برنامه گلهای رادیو ایران گذشته و گرچه کسی از او یادی نکرده ولی بنیاد توس او را گرامی داشته است. خانم خرازی که با تلویزیون کانال پنج فرانسه، دارای یک بخش ایرانی، همکاری دارد، در این فکر است که در صورت فراهم آمدن شرایط یک تلویزیون داشته باشد و در گرامیداشت هنرمندان ایرانی بیشتر تلاش شود.